

Masanet de Cabrenys. 10 Agost 1968

Estimat germà: Espero auràs rebut una carta meva escrita dos dies després de parlarte per telèfon la primera vegada. Ahir nit va arribar Arturo de Barcelona amb la teva carta. Estaba jo tant trastornada (doncs tant lluny tot es veu més complicat) que Arturo i Sofia varen decidir venir a veurens i marchar aquest matí: però bé, Pau va dir que seria més prudent telefonar primer, doncs ja havien pasat uns dies desde la teva carta i potser ja se sabia amb més detall el curs de Renée. Efectivament avui al parlar tu, Pau s'ha fet el càrrec de com estaveu. Naturalment Renée en te per llarc, però a Bryn Mawr crec que tot es pot arreglar millor, doncs si Renée s'interna al Hospital estarà cuidada i tu aixis que estiguis refet, les teves ocupacions diàries i els amics et donaran consol i companyia. Lo que dius de Jaume es incompreensible. Crec que aprofitan aquestes grans despeses que teniu de fer, tens ocasió de tancarli la caixa, i ferli una parlada ben seriosa. Quina llàstima que jo no pugui dirli tot lo que tinc al pap. Cuidat procura que el metge et doni un tranquilitzan del sistema nerviós per a poder descansar i pendret amb calma els nervis que suposo tindrà Renée. Doncs el teu treball no pot interrompres; no ho dic bé, vull dir els teus pensaments filosòfics.

Quina llàstima no poder estar al teu costat, doncs és lo que auria destijat més.

Una ben forta abraçada

[Signatura]